

DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Valeriu Doagă
Luiza Gafton, Ion Druță

examinând recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Ghiofrig” prin intermediul avocatului Ghereg Ina,

în cauza civilă la cererea introductivă depusă de Societatea cu răspundere limitată „Belvilcom” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine,

la contestația creditorului Societatea cu răspundere limitată „Ghiofrig” împotriva tabelului definitiv al creanțelor,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, prin care s-a respins contestația creditorului Societatea cu răspundere limitată „Ghiofrig” împotriva tabelului definitiv al creanțelor,

c o n s t a t ă :

La 18 septembrie 2015, SRL „Belvilcom” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2015, cererea introductivă depusă de SRL „Belvilcom” a fost admisă spre examinare.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2015 s-a constatat insolabilitatea debitorului SRL „Belvilcom” și s-a intentat procesul de insolabilitate față de SRL „Belvilcom”, în calitate de administrator al insolabilității fiind desemnat Iovu Oleg.

La 20 aprilie 2016 SRL „Ghiofrig” a depus cerere de validare a creanțelor, solicitând totodată repunerea în termen a acesteia.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, s-a admis cererea SRL „Ghiofrig” cu privire la repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor față de debitorul SRL „Belvilcom”, s-a repus în termen cererea creditorului SRL „Ghiofrig” cu privire la validarea creanței față de debitorul SRL „Belvilcom” și s-a numit ședința specială pentru examinarea cererii de validare a creanței creditorului SRL „Ghiofrig” față de debitorul SRL „Belvilcom” pentru data de 17 ianuarie 2017, ora 10:30.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2017 s-a respins recursul

declarat de administratorul insolvenței SRL „Belvilcom”, Iovu Oleg, și s-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016. S-a respins cererea creditorilor SRL „Alum-Sistem”, SRL „Siluma”, Vasile Chirica și Ludmila Chirica de alăturare la recursul declarat de către administratorul insolvenței SRL „Belvilcom”, Iovu Oleg.

La 13 aprilie 2017 administratorul insolvenței SRL „Belvilcom”, Iovu Oleg, a prezentat instanței de insolvență tabelul definitiv al creanțelor pentru ședința specială de validare a creanțelor din 02 mai 2017. Potrivit tabelului mai sus menționat, administratorul insolvenței nu a admis spre validare creanța SRL „Ghiofrig”.

La 27 aprilie 2017 SRL „Ghiofrig” a depus contestație împotriva tabelului definitiv al creanțelor, pe marginea neacceptării creanței înaintate de SRL „Ghiofrig” față de SRL „Belvilcom” în sumă de xxxx lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, contestația depusă de creditorul Societatea cu răspundere limitată „Ghiofrig” împotriva tabelului definitiv al creanțelor, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu încheierea menționată, la 07 iulie 2017 SRL „Ghiofrig” prin intermediul avocatului Ghereg Ina a declarat recurs, completându-l la 08 februarie 2018. Solicită recurentul admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu soluționarea problemei în fond, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a contestației și validării creanței SRL „Ghiofrig” față de debitorul insolvent SRL „Belvilcom” în sumă de xxxx lei, cu titlu de creanță chirografară de rangul V.

În motivarea recursului a indicat că încheierea contestată este ilegală și neîntemeiată. Menționează recurentul că instanța de insolvență la emiterea încheierii contestate a aplicat eronat legea și nu a ținut cont de efectele deciziei Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2016. La fel, menționează recurentul că creanța acestuia derivă dintr-un act juridic valabil și anume, contractul de cesiune a creanței nr. 21/01/2011/2 valabilitatea căruia a fost confirmată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2016 (dosar nr. 2rac-6/16).

La 17 aprilie 2018, administratorul insolvenței SRL „Belvilcom”, Iovu Oleg, a depus referință pe marginea recursului declarat de SRL „Ghiofrig” prin intermediul avocatului Ghereg Ina, solicitând respingerea acestuia.

Examinând argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul consideră recursul neîntemeiat, care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate reieșind din următoarele considerente:

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței, *„Procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi”*.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, *„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea”*.

Potrivit art. 144 alin. (1) din Legea insolvenței, *„Debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv”*.

Studiind contestația formulată de SRL „Ghiofrig”, Colegiul constată că aceasta

se fundamentează pe faptul că creanța SRL „Ghiofrig” față de SRL „Belvilcom”, derivă dintr-un contract valabil de cesiune a creanței.

Cercetând materialele cauzei, Colegiul reține că la dosar au fost anexate copiile necertificate ale contractului de cesiune a creanței nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 în limba rusă (f.d. 146-147 vol. IV) și în limba română (f.d. 5-6 vol. V).

În conformitate cu art. 123 alin. (2) CPC, *„Faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane”*.

Raportînd norma legală enunțată la circumstanțele cauzei, Colegiul reține că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2016 s-a constatat valabilitatea contractului de cesiune a creanței nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011. Astfel, orice dubii cu privire la valabilitatea respectivului act juridic sunt înlăturate.

Conform art. 556 alin. (1) Cod Civil, *„O creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță”*.

Astfel, contractul de cesiune a creanței nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 a fost încheiat între SRL „Ghiofrig” în calitate de cedent, SRL „Belvilcom” în calitate de cesionar și ÎA „Maconi” în calitate de debitor.

Potrivit pct. 1.1 din contract *„În conformitate cu prezentul Contract, din momentul semnării acestuia SRL „Ghiofrig” cesionează iar SRL „Belvilcom” preia creanța primului, devenind noul creditor al ÎA „Maconi” pentru datoria în sumă de xxxx lei”*.

Astfel, Colegiul menționează că în baza respectivului contract SRL „Ghiofrig” a cesionat creanța pe care o deținea față de ÎA „Maconi”, către SRL „Belvilcom”, avînd loc o substituie a creditorului originar (cedentul) în cadrul raportului obligațional.

Colegiul reține că din momentul încheierii respectivului contract, a avut loc o subrogare a creditorilor în raport cu debitorul ÎA „Maconi”.

Conform art. 514 Cod Civil, *„Obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii”*

Avînd în vedere norma legală enunțată, Colegiul constată că respectivul act juridic nu prevede nașterea a careva obligații ale SRL „Belvilcom” față de SRL „Ghiofrig”, sau drepturi de creanță ale SRL „Ghiofrig” față de SRL „Belvilcom”. Colegiul consideră că cererea formulată de SRL „Ghiofrig” cu privire la validarea creanței față de debitorul insolvabil SRL „Belvilcom” în sumă de xxxx lei, este lipsită de temei.

Prin urmare, Colegiul ajunge la concluzia că administratorul insolvabilității SRL „Belvilcom”, Iovu Oleg, justificat nu a admis spre validare creanța SRL „Ghiofrig”, iar instanța de insolvabilitate corect a respins contestația depusă de creditorul SRL „Ghiofrig” împotriva tabelului definitiv al creanțelor.

Pentru considerentele enunțate mai sus, recursul declarat de SRL „Ghiofrig” prin intermediul avocatului Ghereg Ina urmează a fi respins, iar încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017 fiind legală și întemeiată,

urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Ghiofrig” prin intermediul avocatului Ghereg Ina.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, emisă în cauza civilă la cererea introductivă depusă de Societatea cu răspundere limitată „Belvilcom” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine, la contestația creditorului Societatea cu răspundere limitată „Ghiofrig” împotriva tabelului definitiv al creanțelor.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Luiza Gafton

Ion Druță